אש קודש — לאסרו חג של פסח

תביאמו ותטעמו וכו' מקדש ד' כוננו ידיך, ונבין הלא כל יצ"מ היתה כדי להכניסם לא"י, ולמה הוצרכו ע"ז להתפלל כי בטח יושיעם ד' ויכניסם לא"י ולביהמ"ק, וכן למה נאמר על ביהמ"ק כוננו ידיך, הא בני ישראל בנו אותו, ודברי רש"י ז"ל ידוע.

ואפשר כי איתא בספ"ק עה"פ לעולם ד' דברך נצב בשמים, שדיבור הוא למעלה מעשי', לכן יש שאומר ד' להושיע את ישראל וכבר באה הישועה אבל היא למעלה בעולם הדיבור, ועד שתמשך לעוה"ז עולם העשי' מתאחר איזה זמן, לעולם ד' דברך נצב בשמים למעלה מעולם העשי', לכן עשו הנביאים הקדושים לפעמים פעולה דמיונית כגון אלישע הנביא שצוה למלך ישראל לירות בקשת ואמר שלוש פעמים תכה את ארם, וכדומה, שהוא עשי' מעין הישועה כדי להמשיך את הישועה מיד לעולם העשי', עכ"ל הק'.

והנה עתה שאין לנו לא נביא ולא חוזה, עשיותנו המצוות שהוא ג"כ המשכת דבר ד' היינו דבר ד' במצוות, אל עולם העשי' לעשות המצוות, פועל להמשיך את דבר ד' של הישועה ג"כ אל עולם העשי', ומכש"כ עתה בפסח שהמצוות מעשיות מן דבר ד' של ישועה הן, מצות ע"ש שלא הספיק וכו', ד' כוסות, ד' לשונות הגאולה, שצריכה עשייתנו להמשיך את ישועתנו שתהא תיכף ומיד, ולא תאחר ח"ו, ואפשר בזה לתרץ קושיא הנודעת' איך טעם המצות ע"ש שלא הספיק וכו' הא עוד במצרים קודם יציאתם נצטוו לאכול מצה, ולהנ"ל גם אז צוה ד' מקודם שיעשו מצוה מעין ישועה מהירה כדי שתהא מעין פעולה דמיונית ע"ש שלא הספיק כדי שיגאלו מיד, ובסוף שירתם התפללו הן יודעים אנו שיכניסנו ד' לא"י ולביהמ"ק, אבל תביאמו לא הליכה הנמשכת רק תביאמו מיד כיון שמקדש ד' כוננו ידיך שע"י עשיית המצוות מן [מעין] הישועה בפועל שהיתה אז ביצ"מ ובים, גם דבר ה' של ההכנסה לארץ וביהמ"ק ג"כ כבד נמשך לעשי' בחי' ידיך.